

Suoloiapemåkke, myr, Jokk-
mokks sn o. tq, Nb. 1.

Suoloi-ähpē-måhkkē

Så här enl. Huvva Pålsson Pirak.

Suoloapmokke Gn 28 (a1)

H. Grundström 1930

M.L. 1968